

ZARZĄDZENIE NR 2/I/2021

Kierownika Środowiskowego Domu Samopomocy
w Dębnie przy ul. Mickiewicza 36
z dnia 07 stycznia 2021r.

w sprawie wprowadzenia Programu Działalności Środowiskowego Domu Samopomocy
w Dębnie przy ul. Mickiewicza 36 na 2021rok.

Na podstawie § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (t.j. Dz. U. z 2020 roku, poz. 249 ze zm.) oraz § 3 ust. 6 Statutu Środowiskowego Domu Samopomocy w Dębnie stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XIII/118/2019 Rady Miejskiej Dębna z dnia 26 września 2019 roku w sprawie utworzenia Środowiskowego Domu Samopomocy w Dębnie wraz z nadaniem statutu (Dz.U. Woj. Zach. z 2019 r. poz. 5824 z póź zm.)

zarządza, co następuje:

§1

Wprowadza się do stosowania w Środowiskowym Domu Samopomocy w Dębnie przy ul. Mickiewicza 36 uzgodniony z Wojewodą Zachodniopomorskim i zatwierdzony przez Burmistrza Dębna Program Działalności Środowiskowego Domu Samopomocy w Dębnie stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

KIEROWNIK
Środowiskowego Domu Samopomocy
w Dębnie
mgr Małgorzata Zagórska

PROGRAM DZIAŁALNOŚCI ŚRODOWISKOWEGO DOMU SAMOPOMOCY W DĘBNIE

I. Podstawa prawna.

Środowiskowy Dom Samopomocy w Dębnie funkcjonuje jako samodzielna jednostka organizacyjna Gminy Dębno.

Placówka funkcjonuje w oparciu o:

- a) Ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507 ze zm.),
- b) Ustawę z dnia 9 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1878, z 2019 r. poz. 730, 1690),
- c) Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (Dz. U. Nr 238, poz. 1586 z późn. zm.),
- d) Uchwałę Rady Miejskiej Dębna Nr XIII/118/2019 z dnia 26 września 2019 r., w sprawie utworzenia Środowiskowego Domu Samopomocy w Dębnie wraz z nadaniem statutu, zmienionego Uchwałą Rady Miejskiej Dębna Nr XIV/131/2019 z dnia 30 października 2019 r.,
- e) Uchwałę Nr XVIII/162/2020 Rady Miejskiej Dębna z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XIII/118/2019 Rady Miejskiej Dębna z dnia 26 września 2019r. w sprawie utworzenia Środowiskowego Domu Samopomocy w Dębnie wraz z nadaniem statutu
- f) Statut Środowiskowego Domu Samopomocy w Dębnie.

Środowiskowy Dom Samopomocy typu A,B i C w Dębnie jest ośrodkiem wsparcia, który działa na terenie Gminy Dębno. Jako placówka stanowi ważny element sieci oparcia społecznego. Jest placówką dziennego pobytu typu A,B,C i zapewnia wsparcie społeczne osobom z przewlekłą chorobą psychiczną (typ A), osobom z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim, znacznym i umiarkowanym, a także osobom z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, gdy jednocześnie występują inne zaburzenia, zwłaszcza neurologiczne (typ B) oraz osobom wykazującym inne przewlekłe zaburzenia czynności psychicznych, które zgodnie ze stanem wiedzy medycznej są zaliczane do zaburzeń psychicznych, z wyłączeniem osób czynnie uzależnionych od środków psychoaktywnych (typ C). Środowiskowy Dom Samopomocy dysponuje 30 miejscami.

II. Cel ogólny funkcjonowania Domu.

Celem działalności Środowiskowego Domu Samopomocy jest postępowanie rehabilitacyjne rozumiane, jako zespół działań zmierzających do osiągnięcia przez uczestników jak najpełniejszej samodzielności życiowej. Ukierunkowany przede wszystkim na szeroko rozumianą pomoc osobom z przewlekłą chorobą psychiczną, osobom z niepełnosprawnością intelektualną oraz osobom wykazującym inne zaburzenia czynności psychicznych polegającą na: podtrzymywaniu i rozwijaniu u podopiecznych umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia, terapii zajęciowej, a także integracji społecznej. Wsparcie psychiczne i społeczne, przeciwdziałanie izolacji społecznej, aktywizację, przywrócenie umiejętności samodzielnego radzenia sobie w życiu, pomoc w zachowaniu struktury dnia, pomoc w przeciwdziałaniu degradacyjnym skutkom choroby, w warunkach bezpieczeństwa i akceptacji.

III. Cele szczegółowe funkcjonowania Domu.

1. kształtowanie i pogłębianie umiejętności samodzielnego funkcjonowania,
2. kształtowanie i pogłębianie umiejętności interpersonalnych,
3. rozwinięcie wiary we własne możliwości i motywowanie do rozwoju,
4. rozwijanie zainteresowań i inspirowanie do nowych form aktywności,
5. wsparcie w zakresie rehabilitacji społecznej,
6. stwarzanie warunków do nabywania umiejętności wykonywania podstawowych czynności życia codziennego i realizacji ról społecznych,
7. poprawa funkcjonowania podopiecznego w zakresie relacji rodzinnych, relacji z najbliższym otoczeniem,
8. zapobieganie izolacji społecznej dla osób wykazujących inne przewlekłe zaburzenia czynności psychicznych poprzez integrację społeczną ze środowiskiem lokalnym,
9. wsparcie w zakresie zapewnienia uczestnikom psychiatrycznej opieki zdrowotnej
10. poprawa i utrzymanie stanu psychofizycznego,
11. rozwijanie pozytywnych relacji międzyludzkich opartych na wzajemnym szacunku, trosce, zaufaniu i wsparciu.

IV. Formy działalności poszczególnych typów domu.

Środowiskowy Dom Samopomocy Typu A i jego program działalności:

Środowiskowy Dom Samopomocy Typu A zapewnia wsparcie społeczne osobom z przewlekłą chorobą psychiczną.

Środowiskowy Dom Samopomocy typu A uwzględniając deficyty oraz potrzeby, zapewnia kompensację w kontaktach interpersonalnych oraz brak wiary we własne możliwości, celem Domu jest:

1. rozwinięcie oraz podtrzymanie umiejętności nawiązywania i podtrzymywania prawidłowych kontaktów interpersonalnych,
2. rozwinięcie pewności siebie i poczucia własnych wartości w kontaktach interpersonalnych,
3. rozwinięcie umiejętności radzenia sobie z doświadczaną chorobą psychiczną,
4. wyeliminowanie postawy wycofanej,
5. rozwinięcie umiejętności społecznych,
6. rozwijanie zainteresowań,
7. zapewnienie możliwości dzielenia się swoimi przeżyciami oraz poszukiwaniem rozwiązań,
8. zmianę postrzegania i wizerunku osób niepełnosprawnych w środowisku bez względu na przyczynę niepełnosprawności,

Program działania ŚDS typu A przewiduje następujące obszary działania i formy zajęć:

1. trening umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów mający na celu kompensację deficytów z zakresu komunikacji, poprawia jakości nawiązywanych kontaktów interpersonalnych; uczestnicy nabywają/rozwijają umiejętność nawiązywania kontaktu z innymi, pracy zespołowej, umiejętności słuchania, wyrażania własnej opinii, nadawania i przemawiania, zachowań asertywnych oraz adaptacji społecznej (zajęcia indywidualne, grupowe, spotkania społeczności),
2. trening umiejętności spędzenia wolnego czasu ma na celu rozwijanie zainteresowań, nabycie wiary we własne możliwości oraz eliminację postawy wycofanej, rozwinięcie umiejętności korzystania z aktywnych form spędzania czasu wolnego, są zmotywowani do nawiązywania nowych kontaktów, oraz wychodzenia z domu (zajęcia indywidualne, grupowe)
3. treningi samoobsługi i umiejętności społecznych ma na celu usamodzielnienie oraz przygotowanie do samodzielnego życia
4. Trening funkcjonowania w codziennym życiu (dbałości o wygląd zewnętrzny, nauki higieny, kulinarny, umiejętności praktycznych) treningi te mają na celu rozwinięcie lub podtrzymanie samodzielności poprzez dbałości o higienę osobistą, wygląd zewnętrzny, dbanie o porządek, umiejętność przygotowywania posiłków

i zdrowego trybu życia, właściwego gospodarowania finansami, obsługę komputera, obsługa sprzętu AGD i RTV, sprzątania,

Założone efekty działań terapeutycznych oraz treningów u uczestników:

1. Poprawa umiejętności komunikacyjnych, nawiązywania i podtrzymywania nowych znajomości, rozmowy,
2. Rozwinięcie pewności siebie, chęć uczestnictwa w zajęciach grupowych, zorganizowanych,
3. wzrost zainteresowania sposobami spędzania czasu wolnego,
4. poprawa samooceny,
5. rozwinięcie inteligencji zdrowotnej,
6. wykształcenie postaw asertywnych,
7. integracja społeczna.

Ocena efektów działalności Domu dokonywana jest raz w roku, w formie sprawozdania rocznego z działalności Domu, z uwzględnieniem następujących informacji: formie przeprowadzonych zajęć, realizacji planowanych działań oraz uzyskanych efektach. Liczbie osób korzystających z poszczególnych zajęć, liczbie uczestników, którzy opuścili Dom, współpracy z rodzinami, opiekunami, ośrodkami pomocy społecznej, służbami zdrowia, urzędami pracy, organizacjami pozarządowymi, aktualnych zasobach Domu przeznaczonych na jego funkcjonowanie. Ocena efektów dokonywana będzie w oparciu o dokumentację indywidualną (indywidualne plany wspierająco aktywizujące) oraz zbiorczą, tzn., ewidencję obecności uczestników, dzienniki zajęć terapeutycznych oraz dokumentację dotyczącą działalności Zespołu Wspierająco Aktywizującego.

Kierunki rozwoju:

Dla prawidłowego funkcjonowania Środowiskowego Domu Samopomocy niezbędne jest podejmowanie następujących działań:

1. stałego podnoszenia kwalifikacji przez kadrę domu,
2. okresową ocenę indywidualnych planów wspierająco aktywizujących uczestników,
3. rozwijanie współpracy z rodzinami uczestników oraz środowiskiem lokalnym,
4. współpraca z organizacjami pozarządowymi, służbami i instytucjami działającymi na rzecz integracji społecznej uczestników,
5. angażowanie uczestników w działalność Domu,

6. nawiązanie i podtrzymywanie stałych kontaktów z innymi Domami z korzyścią dla uczestników tych Domów oraz kadry (wymiana doświadczeń, spostrzeżeń i uwag).

Środowiskowy Dom Samopomocy Typu B i jego program działalności:

Środowiskowy Dom Samopomocy Typu B zapewnia wsparcie społeczne osobom z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim, znacznym i umiarkowanym, a także osoby z lekkim upośledzeniem umysłowym, gdy jednocześnie występują inne zaburzenia, zwłaszcza neurologiczne.

Oferta Środowiskowego Domu Samopomocy typu B wychodzi naprzeciw potrzebom osób niepełnosprawnych intelektualnie, które potrzebują środowiskowego wsparcia z uwzględnieniem terapii społecznej dającej im możliwość funkcjonowania w środowisku, aktywnego spędzania czasu, rozwijania umiejętności z zakresu samoobsługi. Program ukierunkowany jest na rozwój indywidualny osób upośledzonych umysłowo poprzez przygotowanie ich do niezależnego i godnego życia oraz przywrócenia im własnego miejsca w rodzinie i społeczeństwie.

Środowiskowy Dom Samopomocy typu B w swoim programie zakłada następujące cele:

1. wyposażenie osób z niepełnosprawnością intelektualną w podstawowe umiejętności i wiadomości zaradność w życiu codziennym, samodzielność w zakresie zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych,
2. zapobieganie powstawaniu nowych niepełnosprawności,
3. integrację społeczną,
4. aktywizowanie uczestników zajęć, rozwijanie ich zainteresowań, indywidualnych uzdolnień poprzez udział w różnorodnych zajęciach terapeutycznych,
5. doprowadzenie do zwiększenia poczucia własnej wartości oraz pewności siebie w kontaktach z ludźmi,
6. środowiskowe wsparcie i pomoc rodzinie,
7. wypracowywanie pozytywnego, realnego wizerunku osób niepełnosprawnych intelektualnie oraz przeciwdziałanie stereotypom,
8. zmianę postrzegania i wizerunku osób niepełnosprawnych w środowisku, bez względu na przyczynę niepełnosprawności.

Podstawą wszelkich działań terapeutycznych jest konstruktywna, oparta na wzajemnym zaufaniu współpraca z rodzinami uczestników.

Program działania ŚDS typu B przewiduje następujące obszary działania i formy zajęć:

1. trening kulinarny, mający na celu opanowanie oraz doskonalenie umiejętności planowania, przygotowywania posiłków, rozwijanie umiejętności współpracy w grupie,
2. zajęcia w pracowni komputerowej mające na celu nabycie oraz doskonalenie umiejętności posługiwania się sprzętem komputerowym i elektronicznym, wzrost umiejętności zawodowych, a także poprawę poczucia własnej wartości,
3. treningi komunikacji interpersonalnej i umiejętności społecznych (zajęcia indywidualne, grupowe, spotkania społeczności),
4. trening umiejętności komunikacyjnych, w przypadku osób z problemami w komunikacji werbalnej (zajęcia indywidualne, grupowe),
5. trening higieniczny mający na celu naukę dbania o higienę osobistą,
6. trening edukacyjny: nauka pisania, czytania, liczenia,
7. zajęcia rozwijające aktywność i ekspresję twórczą poprzez udział w zajęciach muzycznych, plastycznych, usprawniania fizycznego,
8. trening umiejętności spędzania czasu wolnego,
9. zajęcia relaksacyjne, wyciszające
10. praca socjalna w tym poradnictwo dla uczestników oraz ich rodzin, pomoc w rozwiązywaniu trudnych sytuacji życiowych, współpraca z ośrodkami pomocy społecznej,
11. organizacja integracyjnych otwartych i zamkniętych imprez okolicznościowych,
12. stała współpraca z rodziną, w miarę potrzeb wizyty domowe u uczestników w miejscu zamieszkania. Wszystkie zajęcia dostosowane są do indywidualnych potrzeb uczestnika. Każdy rozwija się zgodnie z własnymi predyspozycjami, bez presji czasu.

Założone efekty działań terapeutycznych oraz treningów u uczestników:

1. poprawa funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną w życiu codziennym (zaradność w życiu codziennym, samodzielność w zakresie zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych),
2. wzrost aktywności psychoruchowej oraz sprawności fizycznej,
3. wzrost umiejętności nawiązywania kontaktów interpersonalnych (nawiązywanie i podtrzymywanie rozmowy, umiejętność funkcjonowania w grupie, podejmowanie aktywnych działań, wywiązywanie się z obowiązków),

4. zainteresowanie uczestnictwem w zajęciach zorganizowanych,
5. poprawa motoryki małej i wielkiej,
6. poprawa samooceny,
7. wzrost zainteresowania sposobami spędzania czasu wolnego,
8. umiejętność radzenia sobie z własnymi emocjami,
9. wzrost poczucia własnej wartości,
10. poprawa umiejętności komunikacyjnych, w przypadku osób z problemami w komunikacji werbalnej.

Ocena efektów działalności ŚDS dokonywana będzie raz w roku, w formie sprawozdania rocznego z działalności Domu, z uwzględnieniem następujących informacji: formie przeprowadzonych zajęć, realizacji planowanych działań oraz uzyskanych efektach. Liczbie osób korzystających z poszczególnych zajęć, liczbie uczestników, którzy opuścili Dom, współpracy z rodzinami, opiekunami, ośrodkami pomocy społecznej, służbami zdrowia, urzędami pracy, organizacjami pozarządowymi, aktualnych zasobach Domu przeznaczonych na jego funkcjonowanie. Ocena efektów dokonywana będzie w oparciu o dokumentację indywidualną (indywidualne plany wspierająco aktywizujące) oraz zbiorczą, tzn., ewidencję obecności uczestników, dzienniki zajęć terapeutycznych oraz dokumentację dotyczącą działalności Zespołu Wspierająco Aktywizującego.

Kierunki rozwoju:

Dla prawidłowego funkcjonowania Środowiskowego Domu Samopomocy niezbędne jest podejmowanie następujących działań:

1. stałego podnoszenia kwalifikacji przez kadrę domu,
2. okresowa ocena indywidualnych planów wspierająco aktywizujących uczestników,
3. rozwijanie współpracy z rodzinami uczestników oraz środowiskiem lokalnym,
4. współpraca z organizacjami pozarządowymi, służbami i instytucjami działającymi na rzecz integracji społecznej uczestników,
5. angażowania uczestników w działalność Domu,
6. nawiązanie i podtrzymywanie stałych kontaktów z innymi Domami z korzyścią dla uczestników tych Domów oraz kadry (wymiana doświadczeń, spostrzeżeń i uwag).

Środowiskowy Dom Samopomocy Typu C i program jego działalności.

Środowiskowy Dom Samopomocy Typu C przeznaczony jest dla osób wykazujących inne przewlekłe zaburzenia czynności psychicznych, które zgodnie ze stanem wiedzy medycznej są zaliczane do zaburzeń psychicznych, z wyłączeniem osób czynnie uzależnionych od środków psychoaktywnych. Poważnym problemem ww. grupy osób jest niemożność pełnego funkcjonowania w społeczeństwie i trudności w integracji ze społecznością lokalną. Bardzo często osoby z zaburzeniami psychicznymi izolują się od społeczeństwa.

Środowiskowy Dom Samopomocy typu C w swoim programie zakłada następujące cele:

1. nabycie umiejętności jak najbardziej samodzielnego pełnienia ról życiowych i społecznych,
2. usamodzielnianie uczestników poprzez uczenie i rozwijanie umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia,
3. kształtowanie umiejętności zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych i umiejętności społecznego funkcjonowania,
4. motywowanie do aktywności zawodowej w ramach zajęć terapii zajęciowej,
5. doprowadzenie do zwiększenia poczucia własnej wartości oraz pewności siebie w kontaktach z ludźmi,
6. integracja ze środowiskiem lokalnym,
7. motywowanie do leczenia i rehabilitacji (dyscyplina przyjmowania systematycznie leków, kształtowanie potrzeb kontaktu z lekarzem psychiatrą), praca nad samoświadomością swojej choroby, przysposobienie do podjęcia pracy przełamywanie lęku przed nowymi wyzwaniami,
8. usamodzielnianie i pomoc w załatwianiu spraw urzędowych niezbędnych do samodzielnego funkcjonowania np. załatwianie dodatku mieszkaniowego, wyrabianie dowodu osobistego.

Aby osiągnąć przyjęte cele prowadzone są działania: społeczne, psychologiczne, wychowawcze, usprawniania ruchowego umożliwiające osobom z zaburzeniami psychicznymi, przy aktywnym ich udziale w miarę samodzielną egzystencję i integrację.

Cały program postępowania z tą grupą uczestników oparty jest na elastycznym, dostosowanym do potrzeb psychofizycznych uczestnika, za jego akceptacją oraz przy współpracy z rodziną.

Program działania ŚDS typu C przewiduje następujące obszary działania i formy zajęć:

1. trening kulinarny, mający na celu opanowanie oraz doskonalenie umiejętności planowania, przygotowywania posiłków, rozwijanie umiejętności współpracy w grupie,
2. zajęcia w pracowni komputerowej mające na celu nabycie oraz doskonalenie umiejętności posługiwania się sprzętem komputerowym i elektronicznym, wzrost umiejętności zawodowych, a także poprawę poczucia własnej wartości,
3. treningi komunikacji interpersonalnej i umiejętności społecznych (zajęcia indywidualne, grupowe, spotkania społeczności),
4. trening umiejętności komunikacyjnych, w przypadku osób z problemami w komunikacji werbalnej (zajęcia indywidualne, grupowe),
5. trening higieniczny mający na celu naukę dbania o higienę osobistą,
6. zajęcia rozwijające aktywność i ekspresję twórczą poprzez udział w zajęciach muzycznych, plastycznych, usprawniania fizycznego,
7. trening umiejętności spędzania czasu wolnego,
8. zajęcia relaksacyjne, wyciszające mające na celu poprawę funkcjonowania uczestników w zakresie radzenia sobie z napięciem emocjonalnym, umiejętność rozładowywania napięcia, radzenia sobie ze stresem
9. zajęcia socjoterapeutyczne,
10. praca socjalna w tym poradnictwo dla uczestników oraz ich rodzin, pomoc w rozwiązywaniu trudnych sytuacji życiowych, współpraca z ośrodkami pomocy społecznej,
11. organizacja integracyjnych otwartych i zamkniętych imprez okolicznościowych,
12. stała współpraca z rodziną, w miarę potrzeb wizyty domowe u uczestników w miejscu zamieszkania.

Założone efekty działań terapeutycznych oraz treningów u uczestników:

1. wzrost aktywności psychoruchowej oraz sprawności fizycznej,
2. wzrost umiejętności nawiązywania kontaktów interpersonalnych (nawiązywanie i podtrzymywanie rozmowy, umiejętność funkcjonowania w grupie, podejmowanie aktywnych działań, wywiązywanie się z obowiązków),
3. zainteresowanie uczestnictwem w zajęciach zorganizowanych,

4. poprawa motoryki małej i wielkiej,
5. poprawa samooceny,
6. wzrost zainteresowania sposobami spędzania czasu wolnego,
7. umiejętność radzenia sobie z własnymi emocjami,
8. umiejętność załatwienia spraw urzędowych,
9. wzrost poczucia własnej wartości i pewności siebie,
10. świadome leczenie i rehabilitacja,
11. reintegracja społeczna i zawodowa uczestników,
12. poprawa umiejętności komunikacyjnych, w przypadku osób z problemami w komunikacji werbalnej.

Ocena efektów działalności Domu dokonywana jest raz w roku, w formie sprawozdania rocznego z działalności Domu, z uwzględnieniem następujących informacji: formie przeprowadzonych zajęć, realizacji planowanych działań oraz uzyskanych efektach. Liczbie osób korzystających z poszczególnych zajęć, liczbie uczestników, którzy opuścili Dom, współpracy z rodzinami, opiekunami, ośrodkami pomocy społecznej, służbami zdrowia, urzędami pracy, organizacjami pozarządowymi, aktualnych zasobach Domu przeznaczonych na jego funkcjonowanie. Ocena efektów dokonywana będzie w oparciu o dokumentację indywidualną (indywidualne plany wspierająco aktywizujące) oraz zbiorczą, tzn., ewidencję obecności uczestników, dzienniki zajęć terapeutycznych oraz dokumentację dotyczącą działalności Zespołu Wspierająco Aktywizującego.

Kierunki rozwoju:

Dla prawidłowego funkcjonowania Środowiskowego Domu Samopomocy niezbędne jest podejmowanie następujących działań:

1. stałego podnoszenia kwalifikacji przez kadrę domu,
2. okresowa ocena indywidualnych planów wspierająco aktywizujących uczestników,
3. rozwijanie współpracy z rodzinami uczestników oraz środowiskiem lokalnym,
4. współpraca z organizacjami pozarządowymi, służbami i instytucjami działającymi na rzecz integracji społecznej uczestników,
5. angażowanie uczestników w działalność Domu,
6. nawiązanie i podtrzymywanie stałych kontaktów z innymi Domami z korzyścią dla uczestników tych Domów oraz kadry (wymiana doświadczeń, spostrzeżeń i uwag).

V. Zajęcia w Środowiskowym Domu Samopomocy w Dębnie prowadzone są indywidualnie i zespołowo w następujących pracowniach tematycznych:

Pracownia gospodarstwa domowego:

Nadrzędnym celem zajęć w tej pracowni jest nauka przygotowania prostych posiłków, nabycie podstawowych nawyków higienicznych przy pracy z żywnością, współpraca w grupie, dążenie do samodzielności, nauka oraz doskonalenie umiejętności radzenia sobie w gospodarstwie domowym. Pracownia wyposażona jest w niezbędny sprzęt AGD, który jest wykorzystywany do przygotowywania posiłków, przetworów na zimę oraz na różne spotkania (wigilia, śniadanie wielkanocne oraz spotkania okolicznościowe). Treningiem kulinarnym objęci są wszyscy podopieczni ŚDS, podzieleni na grupy. Zajęcia odbywają się wg grafiku grup przygotowujących posiłek dla pozostałych uczestników oraz grup zajmujących się sprzątaniami po wspólnym posiłku.

Pracownia poligraficzno- komputerowa:

Zajęcia w pracowni komputerowej prowadzone są za pomocą różnych metod i form pracy dostosowanych indywidualnie do uczestników, w zależności od stopnia ich niepełnosprawności oraz umiejętności pisania i czytania. Podopieczni uczą się praktycznej obsługi komputera, poznają system operacyjny i najważniejsze jego programy (edytory tekstu, programy do grafiki komputerowej), a także korzystają ze sprzętów takich jak drukarka czy aparat cyfrowy bądź skaner. Stałe łącze internetowe umożliwia swobodny dostęp do wszelkiego rodzaju informacji. Uczestnicy, uczą się korzystać z różnych wyszukiwarek, korzystają z portali społecznościowych, komunikatorów, wysyłają email, korzystają z gier komputerowych, ćwiczą umiejętności manualne.

Sala kinezyterapii:

Kinezyterapia to rehabilitacja ruchowa. Wykorzystuje ruch jako środek terapeutyczny, zwłaszcza w leczeniu schorzeń układu kostno-stawowego i mięśniowego. Określana jest też jako gimnastyka lecznicza i polega na wykonywaniu ćwiczeń usprawniających o charakterze wzmacniającym, rozciągającym i rozluźniającym. Głównym celem przyświecającym kinezyterapii jest przywrócenie uczestnikowi całkowitej lub możliwie największej sprawności fizycznej lub jej utrzymanie. Ćwiczenia odbywają się w specjalnie przygotowanej sali wyposażonej w kabinę UGUL oraz przyrządy gimnastyczne, jak dmuchane piłki, ciężarki, drabinki, taśmy oraz sprzęty typu fitness jak orbitrek czy rowerek stacjonarny. Każdy uczestnik ma indywidualny tok usprawniania ruchowego, opracowany przez rehabilitanta z uwzględnieniem zaleceń opiekuna, lekarza i orzeczeń lekarskich.

Podstawowym celem stworzenia sali kinezyterapii jest gimnastyka lecznicza poprawiająca wydolność narządową szczególnie w obrębie układu oddechowego i sercowo-naczyniowego, przystosowuje do życia z niepełnosprawnością.

Kinezyterapia znajduje zastosowanie przede wszystkim w rehabilitacji osób ze schorzeniami i dysfunkcjami narządów ruchu, wadami postawy, bólami mięśni, stawów, krzyża i kręgosłupa. Ćwiczenia zapewniają pełen zakres ruchu w stawach, a jeśli jest ograniczony, zwiększają go.

Sala fizykoterapii:

Sala ta została utworzona, aby w pełni doprowadzić do usprawnienia uczestnika pod względem fizycznym jak i psychofizycznym. Poprzez zakupienie specjalistycznego sprzętu do fizykoterapii pozwala korzystać z takich zabiegów jak elektroterapia, laseroterapia, magnetoterapia czy działanie poprzez ultradźwięki. Elektroterapia czyli leczenie poprzez prąd, ma na celu nie tylko pobudzenie mięśni do prawidłowego funkcjonowania, ale również do ich rozluźniania czyli relaksacji oraz złagodzenia dolegliwości bólowych. Laseroterapia czy też światłolecznictwo to nie tylko pobudzenie tkanek do procesów naprawczych ale również podwyższenie poziomu endorfin czy przyspieszenie metabolizmu w komórce. Magnetoterapia to proces leczenia poprzez pole magnetyczne poprawia i przyspiesza zrost kostny po złamaniach a także łagodzi dolegliwości bólowe. To również miejsce gdzie podopieczni mogą skorzystać z różnego rodzaju masażu: leczniczego, klasycznego i relaksacyjnego, w celu rozładowania napięć mięśniowych oraz psychicznych.

Sala terapii ruchowej:

Celem zajęć na sali terapii ruchowej jest utrzymanie sprawności fizycznej poprzez gry i zabawy zespołowe. Nauka rywalizacji dzięki zajęciom sportowym takim jak gry w tenisa stołowego w piłkę nożną, hokej czy badminton. Prowadzone są również zajęcia muzyczno-rytmiczne, które mają na celu pobudzić słuch, koncentrację uwagi oraz pamięć rytmiczną. Dzięki zajęciom muzycznym rozwijają się także umiejętności taneczne. Na sali terapii ruchowej prowadzone są zajęcia zumbi, tańca czy fitnessu, a dzięki umieszczonym lustram podopieczni mogą samokontrolować wykonywany ruch. Prowadzone są również zajęcia grupowe z fizjoterapeutą, które mają na celu walor poznawczy, dzięki czemu podopieczni mogą poznać siebie i zachowanie innych osób podczas gier, zabaw czy rywalizacji.

Pracownia stolarska

Podczas zajęć w pracowni używane są proste jak i specjalistyczne narzędzia elektryczne i ręczne. Prace wykonywane w pracowni stolarskiej mają za zadanie rozwijać zainteresowania, zwiększać zaradność i wiarę we własne możliwości, wzmacniać siłę oraz jakość chwytu, umożliwić uczestnikom naukę wykonywania prostych prac z drewna, drobnych napraw, poszerzenia wiedzy o używanych materiałach. Uczy też prawidłowego wbijania gwoździ, haczyków i kołków, a także konserwacji narzędzi, drewna oraz właściwego i wydajnego korzystania z materiałów.

Pracownia szwalniczo- malarska

W pracowni szwalniczo-malarskiej uczestnicy mają możliwość rozwijać swoje umiejętności manualne, poszerzać wiedzę z zakresu szycia ręcznego i maszynowego, uczyć się ściągów, prawidłowego wykroju materiałów oraz ich obrysowywania, prostych wzorów dziewiarskich. Różnego rodzaju materiały plastyczne pozwalają na wykonywanie prac za pomocą wielu rodzajów farb, kredek, markerów, plasteliny. Podczas zajęć wykonywane też sezonowe dekoracje placówki, kartki okolicznościowe, stroiki, świece, mydła i inne. Zajęcia mają na celu wzbudzić poczucie estetyki, rozwinąć koordynację wzrokowo-ruchową, zwiększyć jakość chwytów precyzyjnych, samoocenę oraz koncentrację uwagi

W Środowiskowym Domu Samopomocy w Dębnie prowadzone są również inne formy terapii m.in.:

1. Zajęcia rewalidacyjne:

Podstawowym celem zajęć rewalidacyjnych jest podtrzymywanie umiejętności pisania, czytania oraz liczenia, prowadzony jest trening pamięci i koncentracji, uczestnicy poszerzają wiedzę o otaczającym ich świecie, jak również zdobywają wiedzę z zakresu edukacji zdrowotnej.

2. Arteterapia:

Zajęcia z elementami muzykoterapii - są to zajęcia, na których muzyka jest środkiem oddziaływania terapeutycznego i to właśnie ona pobudza wyobraźnię, wzbudza pozytywne emocje zaspokajając potrzebę ekspresji ruchowej i zabawy z muzyką. Podczas tych zajęć uczestnicy uczą i utrwalają teksty piosenek, poznają różne rodzaje instrumentów muzycznych. Muzykoterapia jest również okazją do wyciszenia i relaksu.

Zajęcia z elementami teatroterapii - zajęcia z teatroterapii przyczynią się do wszechstronnego rozwoju osobowości, ekspresji i uczuciowości, integruje grupę, kształtuje umiejętności nawiązywania kontaktów społecznych oraz mobilizują do aktywnego uczestnictwa w kulturze.

3. Edukacja zdrowotna – to zajęcia promujące wszelkie zachowania prozdrowotne.

4. Praca psychologiczna – praca psychologiczna z podopiecznymi ŚDS ich rodzinami prowadzona jest przez psychologa zatrudnionego w ośrodku wsparcia na umowę zlecenie. Do zadań psychologa należy wykonywanie diagnozy psychologicznej, obserwacji mających na celu określenie poziomu intelektualnego, poziomu rozwoju procesów poznawczych, cech osobowości, umiejętności społecznych, aktualnych problemów psychologicznych, potrzeb psychicznych, poznawczych oraz społeczno-emocjonalnych. Rolą psychologa jest również okresowa ocena efektów prowadzonej terapii, prowadzenie indywidualnych rozmów i konsultacji z uczestnikami zajęć, współpraca z terapeutami w zakresie współtworzenia i weryfikacji planów postępowania wspierająco – aktywizującego, stwarzanie warunków

do nabycia, podtrzymywania i rozwijania u Uczestników umiejętności i kompetencji niezbędnych do samodzielnego życia.

Wsparcie edukacyjno – terapeutyczne prowadzone poprzez psychologa obejmuje następujące obszary:

- a) usprawnianie procesów poznawczych,
- b) usprawnienia w zakresie funkcjonowania emocjonalno – motywacyjnego,
- c) pomoc w problemach opiekuńczo – wychowawczych,
- d) przeciwdziałanie i rozwiązywanie konfliktów wśród uczestników.
- e) psychoedukacja.

Metody pracy to głównie indywidualne lub grupowe spotkania, konsultacje, a także trening umiejętności społecznych i interpersonalnych, trening umiejętności prowadzenia rozmowy, trening rozwiązywania sytuacji trudnych, trening relaksacyjny, dialog terapeutyczny, sterowane wyobrażenia, trening asertywności.

Dodatkowe formy działań, które sprzyjają integracji osób niepełnosprawnych, ich rodzin oraz społeczności lokalnej:

- a) zabawy taneczne - bale karnawałowe, andrzejkowe,
- b) spotkania integracyjne (Wielkanocne, Bożonarodzeniowe, z okazji Dnia Kobiet Mężczyzn, urodzinowe, itp.),
- c) imprezy kulturalne: przeglądy, festiwale, Dzień Godności Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną,
- d) warsztaty integracyjne,
- e) spotkania z ciekawymi ludźmi,
- f) udział w rajdach rowerowych, marszobiegach oraz w wyjazdach na basen,
- g) współpraca z palcówkami oświatowymi i kulturalnymi w organizowaniu wsparcia na rzecz osób niepełnosprawnych.

VI. Zasady kierowania i przyjmowania do domu.

Wniosek o skierowanie do ŚDS składa osoba zainteresowana lub jej opiekun prawny do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Ośrodka Pomocy Społecznej. Do wniosku musi zostać załączone: zaświadczenie lekarskie, wydane przez lekarza psychiatrę lub lekarza neurologa o występujących zaburzeniach psychicznych oraz zaświadczenie lekarza rodzinnego o stanie zdrowia i o braku przeciwwskazań do uczestnictwa w zajęciach wraz z informacją w zakresie lokomocji osób niepełnosprawnych fizycznie, a także orzeczenie o stopniu niepełnosprawności jeśli osoba takie posiada. Następnym krokiem jest przeprowadzenie wywiadu środowiskowego i wydanie decyzji administracyjnej kierującej osobę do placówki. W przypadku osób, które po raz pierwszy występują o skierowanie do domu decyzję o skierowaniu do domu wydaje się na czas określony nie dłuższy niż trzy miesiące, konieczny do dokonania przez zespół wspierająco - aktywizujący oceny możliwości i zaproponowania osobie indywidualnego

planu postępowania wspierająco-aktywizującego oraz okresu, jaki będzie niezbędny do jego realizacji.

VII. Sposoby dokonywania oceny postępów realizacji indywidualnych planów wspierająco-aktywizujących.

Ocena postępów realizacji indywidualnych planów wspierająco-aktywizujących odbywać się będzie dwa razy w roku. Zespół wspierająco-aktywizujący zbierać się będzie co pół roku celem weryfikacji i oceny postępów terapeutycznych oraz osiągnięć podopiecznego, a także dokonywał ewentualnych modyfikacji planu.

Plan będzie sporządzany na podstawie takich wyznaczników, jak: samoobsługa, umiejętności społeczne (relacje w grupie, współdziałanie, znajomość form grzecznościowych, zachowania prospołeczne, korzystanie ze środków użyteczności publicznej), terapia zajęciowa, proponowane zajęcia w pracowniach oraz proponowane formy spędzania czasu wolnego (indywidualny plan postępowania rehabilitacyjno-wspierającego dla podopiecznych, dokumentacja własna Środowiskowego Domu Samopomocy. Codziennie od poniedziałku do piątku podopieczni placówki będą mogli korzystać z zajęć w pracowniach, zajęć własnych i rozmów wspierających (harmonogram zajęć, dokumentacja Środowiskowego Domu Samopomocy). Zajęcia będą układane przez terapeutów i psychologa pod nadzorem kierownika ośrodka. Harmonogram będzie przystosowany odpowiednio do pory roku i okoliczności (zbliżających się świąt i uroczystości ważnych dla podopiecznych).

Dodatkowo pod uwagę będzie brana frekwencja uczestników na zajęciach i zainteresowania formami terapii proponowanymi przez Dom. Ocena uczestników dołączona jest do dokumentacji prowadzonej indywidualnie dla każdego uczestnika.

VIII. Dane teleadresowe

Środowiskowy Dom Samopomocy w Dębnie
ul. Mickiewicza 36
74-400 Dębno
tel. 798 680 809 lub tel. kierownika 509 821 252
e-mail: sdsdebno@wp.pl
<http://www.facebook.com/sds.debno>

Opracował: 08.12.2020 mgr. Małgorzata Zagórska
(data i podpis kierownika SDS)

Uzgodniono 28.12.2020
(data i podpis z up. Wojewody Zachodniopomorskiego)

Zatwierdzam Grzegorz Kulbicki
(data i podpis Burmistrza)

KIEROWNIK
Środowiskowego Domu Samopomocy
w Dębnie

z up. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

mgr inż. Justyna Borzym

DYREKTOR

Wydział Zarówno Polityki Społecznej

BURMISTRZ

Grzegorz Kulbicki

